

ROERKERKNIEUWS - door het jaar

editie 219 (14 september 2024) – www.roerkerken.nl

inleiding

Het recente overzicht van de neerwaartse financiële spiraal waarin we als parochiecluster zijn terecht gekomen (zie Roerkerknieuws 217) is inmiddels (10/11 september) door de Limburgse media opgepikt. Het is een voorbeeld hoe de vlag er ook in de meeste andere parochieclusters bijhangt. Iedereen weet het, maar niemand lijkt de ernst van de situatie goed in te schatten; iedereen denkt dat het met in de lucht hangende kerksluitingen resp. het voortbestaan van het kerkelijk leven in onze streken zo'n vaart wel niet zal lopen. En toch zijn het niet zozeer de financiën die ons zorgen baren. Was enkele decennia geleden nog een priestertekort dat dreigde, tegenwoordig dreigt eerder een gelovigentekort: een gebrek aan mensen die onze kerk en parochie nog dragen als bestuurslid en/of vrijwilliger, een gebrek aan mensen voor wie wij als Kerk en parochie nog iets kunnen betekenen: de gebruikelijke kerkelijke vieringen bij doopsel, communie en vormsel, bij huwelijk en uitvaart worden steeds meer tot doe-het-zelf-vieringen, tot 'rites-de-passage' waarin er voor God geen plaats meer is. We zijn een Kerk in transitie: op weg van de volkskerk naar de keuzekerk, naar een geloofsgemeenschap die niet langer meer samenvalt met de dorpsgemeenschap, naar een parochie waar niet langer meer de dorpskerk het centrum vormt, maar de Eucharistie, waar en hoe laat die ook op zondag gevierd wordt.

Br. Quintilian Borren OFM (1855-1927) - architect van St. Ludwig (deel IV)

Bij St. Ludwig is het echter duidelijk dat naast Br. Quintilian ook de provinciaal zelf, de eerder genoemde P. Wenzeslaus Straußfeld OFM (1867-1933) in belangrijke mate bij het ontwerp betrokken was. Aan hem bijvoorbeeld wordt de gelijkenis van de plattegrond van St. Ludwig met die van het Barok-klooster Einsiedeln toegeschreven. Onder het bestuur van P. Wenzeslaus werden ook het klooster en de kerk van Mühlen gebouwd, de bezinningshuizen in Werl en Neviges, de kerk en het klooster in Werl, het klooster in Recklinghausen en het studiehuis bij het klooster in Paderborn, en dat allemaal onder zijn persoonlijke regie. Daarboven hield P. Wenzeslaus zich ook later als pastoor van Hardenberg-Neviges onvermoeibaar bezig met verbouwingen en nieuwbouw, evenals met de ontwerpen daarvoor. *“Beides spricht für seine Befähigung uns seinen Drang zum Wohle und Ruhme des Ordens bedeutende Baumaßnahmen zu inspirieren und zu organisieren. Deshalb kann selbst dann, wenn die oben aufgeführten Vorstellungen für P. Wenzeslaus keine Bedeutung gehabt haben sollten, die Wahl der Schloß- und burgähnlichen, imponierend großen und sehr geschlossenen Klosteranlage von Einsiedeln als Vorbild für St. Ludwig zu einer Zeit, als der Jugendstil zwar schon in voller Blüte stand, der Historismus als insbesondere für sakrale und representative profane Bauten durchaus noch ein allgemein akzeptierter Still war, nicht erstaunen. Letztlich spiegelt sie wohl den Wunsch und Willen des Bauherrn, für das wachsende Selbstbewusstsein des wiedererstarkten Ordens einen angemessenen architektonischen Ausdruck zu finden”*. P. Wenzeslaus, onder de doopnaam Wilhelm geboren in Bochum op 7 december 1867, werd reeds op 15-jarige leeftijd als novice bij de Franciscanen opgenomen. Na filosofische en theologische studies en priesterwijding op 15 augustus 1891 was hij aanvankelijk in het onderwijs werkzaam, als laatste op St. Ludwig. Later werd hij pastoor in de bekende bedevaartsplaats Neviges waar hij zich inzette voor de bouw van een nieuwe kerk. *“Straussfeld war sowohl als Seelsorger wie auch als Berater und*

Wahlkämpfer für die Zentrumspartei tätig. Er galt in seiner Umgebung als entschloss-freudiger Mensch, der seinen Willen energisch in die Tat umsetzte. Er gehörte zur Generation von Klerikern, die nach dem Kulturkampf wieder leitende Funktionen in der Kirche innehatten. Er verstarb am 27. Juli 1933 nach langer Krankheit in Köln und wurde auf dem Friedhof des Kollegs St. Ludwig beigesetzt“. Zijn grafmonument aldaar eert hem niet alleen als rector van Harreveld en als provinciaal van de ‘Saxonia’, maar ook en vooral als bouwheer (‘aedificator’) van St. Ludwig. In 1926 waren ook al de stoffelijke resten van het kloosterkerkhof in Harreveld naar St. Ludwig in Vlodrop overgebracht. wordt vervolgd

personalia

Op woensdagmiddag 4 september j.l. hielden we op het kerkhof van Herkenbosch in kleine kring (ze had geen nabestaanden) een korte uitvaartdienst voor **Catharina Hubertina (Toos van Tieske) Cuijpers (1932-2024)**, geboren en getogen in Herkenbosch (Daelenbroekweg), waar ze ook nog tot halverwege jaren tachtig woonde, maar uiteindelijk overleden op donderdagmiddag 29 augustus j.l. in Zorgcentrum Zilverlinde in Geleen waar ze sinds 2016 verbleef. Zoals ze in haar laatste wilsbeschikking had aangegeven vond ze n Herkenbosch haar laatste rustplaats.

Op dinsdag 9 september j.l. namen we vanuit de Berger basiliek afscheid van **Maria Sybilla Helena (Mia) Hurkxkens-Timmermans (1928-2024)**. Geboren en getogen nabij de Belgische grens in Ittervoort, als jongste in een gezin met zes kinderen (waarvan er echter een al vroeg kwam te overlijden), ging ze al op jonge leeftijd werken in een winkel en later in Thorn. In 1954 trouwde ze met de uit Ell afkomstige Jacques Hurkxkens (1928-2006) waar Jacq de kost verdiende als postkantoorhouder. Naast de zorg voor het huishouden en de opvoeding van hun 7 kinderen, hield Mia ook nog het postkantoor schoon en was ze in de plaatselijke vrouwenbond en het parochieel missiecomité actief. Omdat het postkantoor in Ell werd opgeheven en Jacques gevraagd werd om kantoorhouder in St. Odiliënberg te worden, kwamen ze in 1973 ook met zijn allen hier aan de Kapittellaan wonen. En zoals in Ell sloot Mia zich ook hier bij het Missiecomité aan en maakte ze zich verdienstelijk bij de organisatie van de jaarlijkse Vastenactie en de actie Kerkbalans. Nadat Jacques als kantoorhouder met pensioen was gegaan en de kinderen het huis uit waren, verhuisden ze in 1993 naar een kleinere woning aan de Beukenlaan, waar Jacques in de zomer van 2006 op 78-jarige leeftijd kwam te overlijden. Ze bleef echter niet bij de pakken neerzitten en vulde haar tijd met haar creatieve hobby’s. Ze genoot ervan als ze allemaal samen waren, niet alleen haar kinderen en hun aanhang, maar ook haar klein- en achterkleinkinderen. Vooral de viering van haar 80^e verjaardag op de Zwarte Berg en haar 90^e verjaardag op de Aerwinkel waren hoogtepunten waar ze nog lang op terug keek en op teerde. Eigenlijk pas sinds ze op haar 93^e verjaardag was komen te vallen begon ze wat te sukkelen en raakte ze steeds meer op hulp en zorg aangewezen. Via de Bosscherhof kwam ze een half jaar geleden in zorgcentrum Bergh terecht. Daar begon het einde van haar actieve en creatieve leven steeds meer in zicht te komen, het einde dat zich op woensdagmiddag 4 september j.l. aandiende. Na de uitvaartmis legden we haar op Bergerbos te rusten.

Op woensdagmorgen 11 september j.l. vond in de St. Catharinakerk van Montfort de uitvaartdienst plaats voor **Maria Johanna Cornelia (Mia) Mans-Peeters 1935-2024)**. Geboren aan de Kerstraat in Montfort, en getogen als jongste van een gezin met zeven kinderen, ging ze al op jonge leeftijd als hulp in de huishouding uit werken. Later hielp ze

thuis mee in de kruidenierswinkel van haar broer Teun. Toen die aan de rotonde in Montfort een slagerij begon, zette Mia de winkel voort. In die tijd kreeg ze verkering met de eveneens uit Montfort afkomstige Tjeu Mans (1935-2014) die toen werkzaam was op de melkfabriek in Roermond. Zo kwam het dat Tjeu na hun huwelijk begon met het venten van melkprodukten, het begin van de latere SRV-service. Het was dan ook voor Mia een hele tour om niet alleen het huishouden overeind te houden (het gezin telde inmiddels twee dochters), maar daarnaast ook nog de winkel draaiende te houden, zeker als je daarbij bedenkt dat ze ook nog de voor haar inwonende ouders zorgde. Toen Tjeu echter ziek werd en ze noodgedwongen moesten stoppen, werd de zaak nog enkele jaren door schoonzoon Henk gerund. Toen hij echter met zijn gezin naar Nederweert verhuisde viel het doek voor de zaak, waarop Tjeu en Mia naar de Waarderweg verhuisden. Daar kregen ze ook wat meer tijd voor de kleinkinderen die er inmiddels bij waren gekomen. Toen Tjeu na een kort ziekbed in het najaar van 2014 kwam te overlijden brak er voor Mia een moeilijke tijd aan. Het gemis viel haar zwaar en ze vond het moeilijk de draad van het leven weer op te pakken. Toen ze het thuis niet meer redde, werd voor haar anderhalf jaar geleden een nieuw thuis in Maison Molenbeecke in Melick gevonden. Toen het enkele weken geleden duidelijk begon te worden dat het einde niet lang meer op zich zou laten wachten, ontving ze vol geloof de ziekenzalving. Zo was ze bereid toen God haar op woensdag 4 september j.l. toch zich riep. Na de uitvaartmis volgde in Echt de crematie in besloten kring.

Diezelfde woensdagmiddag (11 september) hielden we in de Berger basiliek de uitvaartdienst voor **Lambertus Petrus Johannes (Bert) Ebben (1939-2024)**. Geboren en getogen in een bakkersgezin in Malden (gem. Heumen), samen met acht broers en zussen, ging hij op zijn 16^e - tegen de wil van zijn vader die liever had gezien dat hij de bakkerij overnam - naar Den Haag waar hij op de Rijkpostspaarbank aan de slag ging. In het weekend was hij echter thuis en bezorgde hij op zaterdag nog altijd brood. In de bus ontmoette hij boswachtersdochter Paula Bienenmann uit Mook met wie hij na een paar jaar verkering in het voorjaar van 1964 trouwde. Vanwege zijn werk op het codeercentrum in Roermond (als chef van de ponsafdeling) kwam hij in 1969 via Maasniel in St. Odiliënberg terecht waar ze een nieuwe woning aan de Bisschop Balderiklaan betrokken, waar ook hun twee geadopteerde kinderen Tineke en Caspar opgroeiden. In 1994 kon hij met zijn 55^e met vervroegd pensioen gaan. Zijn tuintje, het kerkelijk zangkoor, het fietsen en wandelen met vrienden, dat waren zijn hobby's. Van ons kerkkoor was hij niet alleen zingend lid, maar ook bestuurslid, terwijl hij voor diocesane afdeling van de St. Gregoriusvereniging jarenlang vrijwilligerswerk deed. De coronacrisis hakte er behoorlijk in, met name omdat de koorzang aan banden werd gelegd. Het betekende uiteindelijk ook het einde van het kerkkoor en het einde van zijn hobby. Afgelopen voorjaar vierden ze nog hun 60-jarig huwelijksfeest. Wat had hij hier naar toegeleefd en wat heeft hij hier nog van genoten. Toen begonnen zich ook al donkere wolken boven zijn leven samen te pakken. Toen hij enkele weken geleden te horen kreeg dat hij uitbehandeld was, vond hij het goed geweest en bereidde hij zich samen met zijn dierbaren voor op het komende einde, het einde dat zich op woensdag 4 september j.l. aandiende. Na de uitvaartmis, opgeluisterd door het gregoriaans clusterkoor waarvan hij ook zo lang deel uitmaakte, legden we hem op Bergerbos te rusten.

Op vrijdagmorgen 13 september j.l. deden we vanuit de Berger basiliek **Lambert Peter Christiaan (Lambert) Rutjens (1936-2024)** uitgeleide. Geboren en getogen in 't Reutje (aan de 'Uulebosj'), ging hij al op jonge leeftijd werken bij de van oorsprong Italiaanse

natuursteenhandel Martina in Swalmen (die onlangs haar 100-jarig bestaan vierde), om uiteindelijk zijn werkzame leven af te sluiten bij de Zuid-Nederlandse Zuivelfabriek (ZNZ) in Roermond. Van jongs af was hij ook betrokken bij de voetballerij, deze sport zelf beoefenend, later als jeugdleider en grensrechter en uiteindelijk langs de zijlijn. Ook de fanfare en de carnavalsvereniging zouden altijd een bijzondere plek in zijn leven en in zijn hart houden. Nadat hij bij gelegenheid van een voetbalwedstrijd op het EMS-terrein in Roermond Truus van Eck (1939-2024) had leren kennen, trouwden ze begin 1960 en stichtten ze aan de Irenestraat in St. Odiliënberg een gezin dat met zes kinderen werd gezegend. In de beginperiode van hun huwelijk beoefende hij nog een andere hobby: het houden van kanaries. Als lid van 'De Leister' in Melick behaalde daarmee zelfs nog eens het wereldkampioenschap. Toen de vereniging ter ziele ging was het ook gedaan met Lamberts hobby. Ook al werd hij vroegtijdig afgekeurd, hij was en bleef een bezige bij, niet alleen al klussend thuis, maar ook en vooral bij allerlei Bergse verenigingen hand- en spandiensten verrichtend. Geen wonder dat hij niet alleen voor een koninklijke onderscheiding werd voorgedragen, maar dat hem die ook werd toegekend. Dat was in 2001. De viering van hun 60-jarig huwelijksfeest, met carnaval 2020 - vlak voor het uitbreken van de Coronacrisis - was hoogtepunt van hun leven, met een bezoek van de burgemeester, een rondrit door het dorp in een cabrio en een 'receptie' in de fanfarezaal in 't Reutje. Ongeveer tezelfdertijd dat zijn vrouw hem afgelopen voorjaar toch nog onverwacht kwam te ontvallen (zie Roerkerknieuws 205) begon hij met zijn voet te sukkelen. De noodzakelijke operatie (nota bene twee weken na Truus' uitvaart) bracht echter niet het soelaas waarop gehoopt was. Integendeel: in plaats van naar huis terug te keren kwam hij in hospice De Ark in Roermond terecht, waar er op vrijdag 6 september j.l. toch nog sneller dan verwacht een einde aan zijn leven kwam. Na de uitvaartmis volgde in Roermond in stilte de crematie.

Wit U ons financieel ondersteunen? Bij voorbaat dank!

Herkenbosch: NL 52 RABO 0121 402 088 t.n.v. kerkbestuur St. Sebastianus

Melick: NL 40 RABO 0133 000 400 t.n.v. kerkbestuur St. Andreas

Montfort: NL 39 RABO 0134 704 126 t.n.v. kerkbestuur H. Catharina

St. Odiliënberg: NL 79 RABO 0138 1180 00 tnv kerkbestuur HH. Wiro, Plechelmus en Otgerus

Posterholt: NL 06 RABO 0142 301 760 t.n.v. kerkbestuur St. Matthias

Vlodrop: NL 10 RABO 0154 600 512 t.n.v. kerkbestuur St. Martinus

Tot slot

Aan- en afmelding voor deze nieuwsbrief kan via: clustersecretariaat@roerkerken.nl

Jos. L'Ortye (Posterholt), pastoor, tel. 40 12 21 - pastoor@roerkerken.nl

Paul Hamans (St. Odiliënberg), assistent, tel. 527 825 - p.hamans@roerkerken.nl

Gerard Sars (St. Odiliënberg), diaken, tel. 537 765 - g.sars@roerkerken.nl

Rim Mom (Montfort), diaken, tel. 542 154 - r.mom@roerkerken.nl

Bert Venner (Roermond), diaken, tel. 320 215 - b.venner@roerkerken.nl

Lian Overbeeke (Posterholt), catechiste, tel. 06 – 526 20 245 - l.overbeeke@roerkerken.nl

Parochiebureau Herkenbosch, tel. 520 672 - sebastianus@roerkerken.nl

Parochiebureau Melick, tel. 537 965 - andreas@roerkerken.nl

Parochiebureau Montfort, tel. 543 127 - catharina@roerkerken.nl

Parochiebureau St. Odiliënberg, tel. 531 384 - otgerus@roerkerken.nl

Parochiebureau Posterholt, tel. 400 275 - matthias@roerkerken.nl

Parochiebureau Vlodrop, tel. 401 207 - martinus@roerkerken.nl